

ærede Medlem havde Ret, men det er ærlig talt meget vanskeligt at tro, jeg tror ikke, at det, naar man bygger Forter her til Lands, vil vise sig, at man saa er særdig med disse Foranstaltninger med det Samme. Det ærede Medlem kan være overbevist derom, og jeg tror, at Erfaringen vidner derom, at disse Forter og Fæstninger ville vedblive at kræve nye Bevillinger, som Krigsministeren altid vil vide at begrunde paa samme Maade, som han har begrundet Begjæringen om de Beløb, han har bevilget sig selv i Marenes Løb. Derimod tror jeg, at der til den Tid her i Landet vil være fremboyet stærke Krav til de økonomiske Reformer, men saa er det for sent, thi saa er Kassen tom. Hvis man vil gaa ind paa Folkethingets Politik, vil man derimod ikke komme til at staa saaledes, saa vil man arbejde videre i de Aar, som komme, med en Statskasse, der indeholder meget betydelige Beløb, thi Folkethingets Politik har været at vise en fornuftig Sparommelighed i de tidligere Aar, saa at Udgifter og Indtægter nogenlunde balancerede. Hvis man til den Tid vil spørge, hvor Pengene ere blevne af, saa tror jeg at kunne sige, at det er de Herrers Skyld, at de ere borte, medens Folkethinget, skjøndt jeg ikke tror, at det kan have stor Fornøjelse deraf, kan vasse sine Hænder. Det er imidlertid godt at vide det strax, at det er de Herrer, der have givet deres Samtykke til, at Regjeringen efterhaanden har tømt Statskassen til militære Foranstaltninger.

**Finantsministeren** (Estrup): Jeg forstod det ærede Medlem, der nu havde Ordet, da han forleden under den første Dags Forhandling rettede et Spørgsmaal til mig, saaledes, at han ønskede Oplysninger om, hvorpaa jeg havde grundet, at Renten af Kassebeholdningen i det kommende Finantsaar af mig kun var ansat til 1,100,000 Kr., og ved at efterlæse hans Foredrag, saaledes som det staar i Tidenden, ser jeg ikke rettere end, at det ærede Medlem virkelig rettede det Spørgsmaal til mig. At jeg ikke samtidig har besvaret alt det, som det ærede Medlem ved Siden deraf spurgte mig om, er en ganske anden Sag. Saaledes som det ærede Medlem i Dag formulerede sine Spørgsmaal til mig, gik de, om jeg ikke misforstod det ærede Medlem, for det første ud paa, hvorledes det kunde hænge sammen, at jeg for det kommende Finantsaar kun beregnede Renten af Kassebeholdningen til 1,100,000 Kr., medens den for indeværende Finantsaar var beregnet til 1,750,000 Kr. og for det foregaaende Finantsaar til

1,800,000 Kr. Som det ærede Medlem bemærkede, der maa sandsynligvis være en Feil enten i de tidligere Overslag eller i Overslaget for det kommende Aar. Da jeg forrige Gang svarede det ærede Medlem, be-  
 skjæftigede jeg mig kun med Rigtigheden af Overslaget for det kommende Aar, men jeg om-  
 talte ikke Overslagene for de foregaaende Aar. At disse efter gammel Praxis have været  
 anfatte uden nogen særlig Beregning over, hvad der i Virkeligheden i det kommende  
 Finantsaar kunde paaregnes, skal jeg ind-  
 romme det ærede Medlem. Men det er  
 Noget, som det ærede Thing har vidst gjen-  
 nem Decennier, at man stadig har opført  
 Renten af Kassebeholdningen med det Beløb,  
 den har givet i det sidste Aar, og ikke Andet;  
 man har ikke indladt sig paa at tale om,  
 hvorvidt den var stigende eller synkende,  
 hvorvidt Renten vilde blive noget større  
 eller mindre; man har glat væk ansat den  
 til det Beløb, den har givet det foregaaende  
 Aar. Denne Ansættelsesmaade erkjender jeg  
 er ikke rigtig, naar der sker store Foran-  
 dringer i Kassebeholdningens Størrelse, og  
 det er derfor, jeg i Aar har forandret Methoden  
 og indført paa Finantslovsforslaget for næste  
 Aar det Beløb, som jeg i Virkeligheden an-  
 tager, der vil indkomme uden Hensyn til,  
 hvad der indkom i det foregaaende Aar. Jeg  
 tror, at det ærede Medlem kun kan billige  
 det, og naar jeg anerkjender, at den Maade,  
 hvorpaa man tidligere i en lang Række af  
 Aar, har anslaaet Kassebeholdningen, har  
 været mindre rigtig, deler det ærede Thing  
 for saa vidt Ansvaret med mig, som det har  
 været fuldt vidende om, at det var An-  
 sættelsen. Det ærede Medlem ankede særlig  
 over, at man ikke ved Overslaget over Renten  
 af Kassebeholdningen for indeværende Fi-  
 nantsaar havde sørget for at at faae dette  
 Overslag nedsat under Finantslovbehand-  
 lingen, efterhaanden som Behandlingen skred  
 frem, og som i det Hele taget Lovgivnings-  
 arbeidet skred frem her i Salen. Dertil skal  
 jeg kun svare det, at det har aldrig nogen-  
 sinde været Brug — aldrig! Man har ganske rolig  
 ladet den Post blive staaende og været glad,  
 naar den gav større Udbytte regnskabsmæssig  
 end kalkuleret, og maattet finde sig i, naar  
 den gav mindre. Det vil desuden være  
 meget vanskeligt at faae denne Renteindtægt  
 opført paa § 28 i Finantsloven i Lighed  
 med Udgiften; det vilde være en meget van-  
 skelig Sag, den maatte egentlig følge med,  
 hver Gang der blev vedtaget af Rigsdagen  
 en Lov af virkelig større finantsiel Betydning;  
 saa maatte selvfølgelig ogsaa Renten af  
 Kassebeholdningen følge med; den maatte  
 forhøjes eller formindskes, eftersom vedtom-